

בישין, ומחרהו ר בא ישא, ומידיבא בא ישא, וממותנה, ולא
יתזק כל ההיא יומא, דלא יכול סטרא אחרא לשלא
עליה, ואצטריך דיכויין ביה.

אמר רבבי שמואן, אי בני נשא הו ידע פמה עלאה
אייה עובדא דקטרת קמי קודשא בריך הוא, הו
בטלי כל מלאה ומלה מגיה, והוו סלקין ליה עטרה על
רישיהו, בכתרא דדהבא. ומאן דاشתדל ביה, בעי
לאסתכלא בעובדא דקטרת,iae וαι יכויין ביה בכל יומא,
אית ליה חילקה בהאי עלמא, ובעלמא דאתי, ויסתלק
מותנה מגיה, ומעלמא, וишתויב מכל דינין דהאי
עלמא, מסטרין בישין, ומידינה דגיהנום, ומידינה דמלכו
אחרא.

בההוא קטרת כド היה סליק תננא בעמודא, מהנא היה
חמיattoן דרזא דשמא (דף ר' ע"א) קדישא,
פרישא (נ"א פרחין) באוירא, וסלקי לעילא בההוא עמודא.
לבדר כמה רתיכין קדישין שחרין ליה מכל סטרין, עד
דסליק בנהירו ותחוה, ותדי למאן דתדי, וקשר קשרין
לעילא ותטא ליחדא כלא, והא אוקימנא. ודא מכפר
על יציר הרע, ועל עבודה זרה, דאייהו סטרא אחרא. והא
אוקמונה.

פתח ואמר, (שמות ל) ויעש מזבח מקטר קטרת וגוי. הא'

קָרָא אֵית לְאִסְטְּפָלָא בֵּיהַ, בְּגַין דְּתַרְיוֹן מְדֻבְּחִין הוּוֹ, מְדֻבְּחָא דְּעַלְוֹן, וְמְדֻבְּחָא דְּקַטְרָת בּוֹסְמִין, דָא לְבָר, וְדָא לְגֹו. הָאֵי מְדֻבְּחָא דְּקַטְרָת, דָאֵיהַ פָּנִימָה, אַמְּאי אֲקָרִי מְזֻובָּח, וְהָא לֹא דְּבָחִין בֵּיהַ דְּבָחִין, וְמְזֻובָּח עַל דָא אֲקָרִי. אֶלָּא בְּגַין דְּבָטִיל וְכִפְתַּח לְכָמָה סְטָרִין בִּישָׁין, וּבְגַין דְּהַהוּא סְטָרָא בִּישָׁא כִּפְתַּח לֹא יִכְיל לְשַׁלְּטָהָה, וְלֹא לְמַהְוִי קְטִיגָּרָא, וְעַל דָא אֲקָרִי מְזֻובָּח. פְּדָהַהוּא סְטָרָא בִּישָׁא הָוֹה חָמֵי (ס"א עַמִּידָה דְּעַשְׂנָא) עַשְׂנָא דְּקַטְרָת דְּסָלִיק, אַתְכְּפִיָּא וְעַרְקָה, וְלֹא יִכְיל לְקַרְבָּא כָּלְלָה לְמַשְׁכָּנָא. וּבְגַין דָא אַתְדָּכִי וְלֹא אַתְעַרְבָּה בְּהַהוּא חְדוּהָ דְּלַעַילָּא, בָּר קְוִדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא בְּלַחְזֹדָיו, וּבְגַין דְּחַבְיבָּא כָּל כֵּה, לֹא קָאִים הַהוּא מְזֻובָּח, אֶלָּא (ר"א פָנִימָה) לְגֹו. דָהָא אֵיהַ מְזֻובָּח דְּבָרְכָאָן אֲשַׁתְּכָה בֵּיהַ, וְעַל דָא סְתִים מְעִינָה.

מַה כְּתִיב בְּאֶהָרֶן, (במדבר י"ז) וַיַּעֲמֹד בֵּין הַמְתִים וּבֵין הַחַיִם וּתְעַצֵּר הַמְגַפָּה, דְכִפְתַּח לֵיהַ לְמַלְאָךְ הַמוֹת, דָלָא יִכְיל לְשַׁלְּטָהָה כָּלְלָה, וְלֹא לְמַעֲבָד דִינָא. סִימְנָא דָא אַתְמִסְרָה בִּידָנָא, דִי בְּכָל אַתָּר דְקָאָמָרִי בְּכֹוְנָה, וְרַעֲוַתָּא דְלַבָּא עַזְבָּא דְקַטְרָת, דָלָא שְׁלֹטָא מוֹתָנָא בְּהַהוּא אַתָּר, וְלֹא יִתְזַקֵּן, וְלֹא יִכְלִין שָׁאָר עַמְּין לְשַׁלְּטָה עַל הַהוּא אַתָּר.

תֵּא חֹזֵי מָה כְּתִיב, מִזְבֵּחַ מִקְטָר קָטָרָת. כִּיּוֹן דְּכַתִּיב
מִזְבֵּחַ, אֲמָאי אֶקְרַי מִקְטָר קָטָרָת. אֶלָּא בְּגַין דְּגַטְלִי
מַהֲאִי אַתָּר לְאֶקְטָרָא, כִּמְהָ דְּעַבְדָּ אַהֲרֹן. תֹּו, מִזְבֵּחַ
אֶצְטָרִיךְ לְאֶקְטָרָא לְקַדְשָׁא לִיה בְּהַהוּא קָטָרָת, וְעַל דָּא
מִקְטָר קָטָרָת. תֹּו, מִקְטָר קָטָרָת, בְּתִרְגּוּמוֹ, לְאֶקְטָרָא
קָטָרָת, דָּהּ אָסִיר לְאֶקְטָרָא בְּאַתָּר אַחֲרָא קָטָרָת, בְּרָ
מִמְּחַתָּה. (נ"א מִמְּחַתָּה דַיּוֹם הַכְּפָרִים)

תֵּא חֹזֵי, הָאִי מָאן דְּדִינָא רְדִיף אֶבְתָּרִיה, אֶצְטָרִיךְ לְהָאִ
קָטָרָת, וְלֹא תָבָא קְמִי מְאֻרִיה, דָהּ אָסִיר אַיְהוּ
לְאַסְתְּלָקָא דִּינֵּין מְגִיה, וּבְהָאִי וְדָאִי מְסַתְּלָקָיִן מְגִיה, אִי
הָוָא רְגִיל בְּהָאִי, לְאַדְפָּרָא תְּרֵין זְמִינֵין בַּיּוֹמָא, בְּצְפָרָא
וּבְרַמְשָׁא, דְּכַתִּיב קָטָרָת סְמִימִים בְּבָקָר בְּבָקָר וּכְתִיב בֵּין
הַעֲרָבִים יַקְטִירָנָה. וְדָא אַיְהוּ קִיּוֹמָא דְּעַלְמָא תְּדִיר,
דְּכַתִּיב, (שְׁמוֹת ל) קָטָרָת תִּמְיד לְפָנֵי יְיָ, לְדוֹרוֹתֵיכֶם וְדָאִ
הָוָא קִיּוֹמָא דְּעַלְמָא לְתַתָּא, וּקִיּוֹמָא דְּעַלְמָא לְעַילָּא.

בְּהַהוּא אַתָּר דָּלָא אַדְפָּר בְּכָל יוֹמָא עַזְבָּדָא דְּקָטָרָת,
דִּינֵּין דְּלָעִילָּא שְׁרִיּוֹן בֵּיה, וּמוֹתָגִין סְגִיאָו בֵּיה,
וּעֲמִין אַחֲרֵנִין שְׁלֵטִין עַלְיהָ. בְּגַין דְּכַתִּיב, קָטָרָת תִּמְיד
לְפָנֵי יְיָ. תִּמְיד אַיְהוּ קִיּוֹמָא לְפָנֵי יְיָ, יִתְּיַיר מִכְלָ פּוֹלְחָנִין
אַחֲרֵנִין, חֲבִיבָא אַיְהוּ עַזְבָּדָא דְּקָטָרָת, דָהּוָא יַקִּיר וְחֲבִיב
קְמִי קְוִדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא, יִתְּיַיר מִכְלָ פּוֹלְחָנִין וּרְעוֹתִין (נ"א

בעובידין) דעולם. ואף על גב הצלותא איהי מעלייא מפלא, עובדא דקטרת הוא יקיר וחביב קמי קידשא בריך הוא. תא חזי, מה בין צלota לועובדא דקטרת. צלota תא אתקינו לה באתר קרבנין, ההו עברי ישראאל, וכל איפון קרבנין ההו עבדין ישראאל, לאו איפון חשיבין פקטרת. ותו מה בין האי להאי. אלא צלota איהו תקין לאתקנא מה דאטטריך, קטרת עביד יתריר, מתקין וקשיר קשרין, וUBEID נהיינו יתריר מפלא. ומאן איהו דאעבר זוהמא ואידבי משכנא, וכלא אתגהייר ואותתקן ואותקשר חדא.

ועל דא בעינן לאקדמא עובדא דקטרת לצלota, בכל יומא ויוםא, לאעbara זוהמא מעלהמא, דאייהו תקין דכלא, בכל יומא ויוםא. בגונא דההוא קרבנה חביבא דאטטריך בית קידשא בריך הוא.

מה כתיב במשה (שמות ל) ויאמר יי' אל משה קח לך סמים בטף וגוו' אף על גב דאוקמו, אבל מאי שנא בעובדא דא יתריר מכל מה דאמר לייה. אלא קח לך, להנאתך ולתועלתך. בגין דבד אפתא אתדבאאת, הנאותא דבעלה איהו. ורزا דא קח לך סמים, לאעbara זוהמא, לאתקדשא אתה בעלה. ובאה חילקייה (דף ר' ע' ב') דמשה.

כִּגְוֹנוֹנָא דָא (ויקרא ט) קח לך עגל בן בקר, דאתמך לאחזרן.
לכְפֵרָא על חוביה, על ההוא עגל דאייהו גרים
לוֹזֶן לִיְשְׁرָאֵל. ועל דא כתיב במשה, קח לך, להנאתך,
וְלִתְעוּלְתָךְ. (ס"א לך אוקמווה בפטל לה, מה והוא פסולת דלות אבנה נתעשות משה

אוף כי לך להנאתך ולטוּתך)

קָטָרָת קשירתו, בהיר בהירו ואעבר זוהמא. ודו'
אתחבר בה (ד"א ד' אתעביר ה), ה' אתחבר בו. ו'
סַלִּיק ואתעטר בה. ה' אתגהיר ב'. וכלה סליק רועיתא
לאין סוף. והוּי כלה קשירתו חד, ואתעביר חד קשירתו,
ברזא חדא דאייהו קשרא עלאה דכלא.

מִפְאָן ולהלאה, כיון דכלא אתקשר באקי קשרא,
אתעטר כלה ברזא לאין סוף. ורזא דשםא
קדישא אתגהיר, ואתעטר בכל סטרין, ועלמין כלתו
בחדרה. ואתגהירו בונצינין ומזוביין וברכאנ אשתקחו בכל
עלמין, וכלה ברזא דקטרת. וαι זוהמא לא אתעביר,
כה לא אתעביר. דכלא באקי תליה.

תָא חֲזִי, קטרת אייה קדמהה תדר, קדם לכלה. ובгинין
כֵּה עֲוֹבֵדָא דקטרת אctrיך לאותמא לצלותא,
לְשִׁירֵין ותושבון. בגין דכל דא לא סלקא, ולא אתתקון,
ולא אתקשר, עד דאתעביר זוהמא, מה כתיב (ויקרא ט"ז)
וכפָר על הקדש וגוי בקדמיתה, ולבתר ומפשיעיהם לכל

חטאַתָם. וְעַל דָא בְּעִינֵן לְכִפְרָא עַל קֹדֶשׁ אֶ, וְלֹא עֲבָרָא זֹהָמָא, וְלֹא תְּדַפְאָה קָדְשָא. וְלֹבֶתֶר שִׁירֵין וְתוֹשְׁבָחָן וְצְלוֹתֵין, פְּלֹא כְּדַקְאָמָרוֹן.

וְכֹאֵין אִיבְנֵן יִשְׂרָאֵל בְּעַלְמָא דֵין, וּבְעַלְמָא דָאָתִי, דָהָא אִיבְנֵן יִדְעֵין לְתַקְנָא תְּקוֹנָא דְלֻעִילָא וְתַפְאָ, כְּדָבְעִינֵן לְתַקְנָא תְּקוֹנָא מַתְתָא לְעִילָא עַד דָאָתְקָשָר כְּלֹא בְּחַדָא, בְּקָשְׁוָרָא חד, בְּהַהְוָא קְטוֹרָא (ס"א קְשָׁוָרָא) עַלְאָה כְּדָבְעִינֵן לְתַקְנָא (תקוֹנֵן לְתַחַתָא בְּעִינֵן לְתַקְנָא) בְּתַקְנָא דָאָתוֹן רְשִׁימֵין, דְקֹידְשָא בְּרִיךְ הוּא אַתְקָרֵי בְּהָנוֹן.

רְבִי שְׁמַעוֹן וְרְבִי אַלְעֹזֵר בְּרִיה, הוּוּ יִתְבִּי לִילִיא חד, וְלֹעֲאן בְּאוֹרִיִּיתָא. אָמֵר רְבִי אַלְעֹזֵר לְרְבִי שְׁמַעוֹן אָבוֹי. הָא בְּתִיב (בראשית ג') וְאֶל הָאָשָה אָמֵר הַרְבָה אַרְבָה עַצְבּוֹנָה וְחַרְוֹנָה בְּעַצְבָ תַּלְדִי בְּגִים וְאֶל אִישׁ תִּשְׁוֹקְתָה וְגֹו'. וְאֹלְיִפְנָא דָא אִיהוּ רֹזֵא עַלְאָה. תִּינְחַ לְתַתָא, אָבֵל אִיהוּ כְּגֻונָא דְלֻעִילָא, מַאי אִיכָא לְמַיְמָר.

פָתֵח רְבִי שְׁמַעוֹן וְאָמֵר, (תהלים מב) כָּאֵיל תַּעֲרָג עַל אַפִּיקִי מִים וְגֹו'. הָאֵי קָרָא אָוקְמוֹתָה. אָבֵל חִיה חַדָא אִית בְּעַלְמָא, וְאִיהֵי שְׁלֵטָא בְּשַׁלְטָנָא עַל אֶלְף מַפְתָּחָן בְּכָל יוֹמָא. וְאִיהֵי נַוְקֵבָא וְתִיאַוְבָתָא דִילָה תְּדִיר עַל אַפִּיקִי מִים לְמַשְׁתִּי וְלֹא תְּרוֹוָה מַצְחוֹתָא, דְכַתִּיב כָּאֵיל תַּעֲרוֹג עַל אַפִּיקִי מִים.

הכא אית לאסתפלה. בקדמיה כתיב פאיל, ולא כתיב
פאילת, ולבתר טערוג, ולא כתיב יערג. אבל
רוזא דא, דבר ונוקבא טרווייהו פחדא דלא לאפרשה
לזון, וחד איהו, דלא אצטראיך לסלקא דא מן דא, אלא
טרווייהו פחדא. והאי נוקבא, טערוג על אפיקי מים,
ואיה מתעברא מן דכורא, וקשי עליה דהא על דינא
קיימא.

ובכן אולדית קידשא בריך הויא זמין לה חד חוויא עלאה
רברא, ואתי ונשיך לגבי ההייא אחר, ואולדית.
רוזא דא חרביה ארבה עצובניך וחרוניך, בגין דאייה
מתחלחלא בכל יומא, ובעציבו על עובדין דעלמא.
בעצב תלדי בניים. בעצב, דא רוזא דחויא, בעצב
אנפיהון דעלמא.

ואל אישך תשוקתך, כמה דאת אמר טערוג על אפיקי
מים. והוא ימשל בה, הא אוקימנא רוזא, דאייה
שליט עליה. ובכל דא למלה. בגין דאמרה סירה, כמה
דתגינן. ובגין כה אועירת גהוראה, ואועירת שולטנהא,
וילית לה רשו מגרמה, בר פד יהבין לה חילא.

בעצב תלדי בניים, כמה דאוקימנא. ואי תימה אמא
אצטראיך חוויא לדא. אלא דא פתח אורחא
לבחתא כל (ס"א בכל) איבונ נשותין דעלמא. דאלמלא לא

פתח אורהין לבחתה לחתה, לא ישרי בגויה דבר בש מה כתיב לפתח חטא רבי. מי לפתח. לההוא פתח דעתך לאولاد, לאפקא בשמתו לעלמא, فهو קאים לגבי להוא פתח.

ובכל איפון בשמתו דאצטראיכו לבחתה בגופין קדישין, לא קאים فهو לפתח, וליית ליה רשו בההיא בשמתו. ואילו לאו, הא חוויא נשיק, ואסתאב ההוא נחר (ס"א אחר), ולאו איה נשמה דאתרכיא והכא فهو רוז עלאה, בעצב תלדי בניים. רוז דא, דא נחש, דהא (דף ר"ב נ"א) עמיה אולדת בשמתו, בגין (שלח ק"ע ע"א) דדא فهو על גופא, ודא על בשתה, ותרוייהו דא בדא. דא נקיט בשתה, ודא נקיט גופא.

ויזמיגא דא חוויא, לאولاد כל איפון גופין, עד לא ייתי זמנא דיליה, הדא הוא דכתיב, (ישעה ס) בטרם תחיל ילדה. זמנא דחויא לאولاد שבע שנים, והכא בשית, מה דלאו فهو ז מגניה. ובזה הוא זמנא דאולדיד לוון, מההוא לידה ימות. דכתיב, (ישעה ס) בלע המות לנצח. וכתייב (ישעה ס) יתינו מתק גבלתי יקומו.

אמר רבי שמעון, בההוא זמנא דיתערין מתי לעלמא, ויתעדון באראעא קדישא, יקומו חילין חילין, כלחו על ארעה דגlixir, בגין דתמן זמין מלפאת משיחא

לֹא תִגְלֶל אֶת־הַמִּזְבֵּחַ, בְּגַין דָאַיהו חֲולֵקִיה דִיּוֹסְף, וְתִמְן אַתְבָּרוֹ
(אתחרב) בְּקָדְמִיתָא. וְמִתְמַנְן שָׁאוֹר לְאַגְלָה מִכֶּל אַתְרִיהוֹ,
וְלֹא תִבְדְּרָא בְּגַיִ עַמְמִיא, כַּמָּה דָאַת אָמֵר (עמוס ו) וְלֹא
נְחַלוּ עַל שְׁבָר יוֹסְף.

וְאַמְאֵי יִקּוּמְוֹן תִּמְן, בְּגַין דָאַיהו חֲילֵקִיה דַהֲהוֹא
דָאַשְׁתוֹי בְּאַרְנוֹן, דְכַתִּיב, (בראשית נ) וַיִּשְׁם
בְאַרְון בְּמִצְרִים, וְלֹבֶתֶר אַתְקָבָר בְּאַרְעָא קְדִישָׁא,
דְכַתִּיב, (יהושע כד) וְאַת עַצְמוֹת יוֹסְף אֲשֶׁר הַעֲלוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם קָבְרוּ בְשָׁכָם. וְדָא אַיהוּ דְקָאִים בְּקִיּוֹמָא
דְבָרִית, יִתְיר מִכְלָא.

וּבַהֲהוֹא זָמָנָא דִיתְעַרְוָן כָּלָהו חִילֵין חִילֵין, כָּלָהו
יְהֻכּוֹן, דָא לְחַוֵּלָק אַבְהַתְהֹן, וְדָא לְחַוֵּלָק
אַבְהַתְהֹן, דְכַתִּיב (ויקרא סה) וְשִׁבְתֶּם אִישׁ אֶל אֲחִזּוֹתָו.
וַיִּשְׂתַּמְדְּעֵוּן דָא לְדָא. וּזְמִינָן קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַלְבְּשָׁא
לְזֹן לְכָל חַד וְחַד לְבָשֵׁי מְרַקְמָן, וַיִּתְוֹן כָּלָהו וַיִּשְׁבֹּחּוּ
לְמִאִרְיָהוֹן בִּירוּשָׁלָם, וַיִּתְחַבְּרוּן תִּמְן אַוְכְלָוֹסִין אַוְכְלָוֹסִין,
וַיַּרְוְשָׁלָם יִתְמַשֵּׁה לְכָל סְטְרִין, יִתְיר מִמָּה דָאַתְמַשֵּׁה כֵּד
אַתְחַבְּרוּ תִּמְן מִגְלוֹתָא.

כִּיּוֹן דִיתְחַבְּרוֹן וַיִּשְׁבֹּחוּן לְמִאִרְיָהוֹן, קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
יְחִידִי עַמְהֹן, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (ירמיה לא) וּבָאוּ וּרְבָנוּ
בָמָרוֹם צִיּוֹן, וְלֹבֶתֶר וְנַהֲרוֹ אֶל טֻוב יְיָ וְגֹו, כָּל חַד וְחַד

לְחֻלְקִיהַ, וְחַילְקָן אֲבָהָתוֹ. וְאַחֲסָנְתָהוֹן דִּישְׁרָאֵל תְּהָא,
עַד (נ"א רְמַתָּא דְּרוֹמָא), דְּמַתָּא דְּרוֹמָא, וְתִמְןָ יְלִפְנוֹן אָוּרִיתָא,
וְהָא אַוְקְמוֹה, וּכְתִיב (ישעה כ) קָרַיְצָו וּרְבָגָנו שַׂוְכָנִי עַפְרָ
וְגוֹ.

ברוך הוא לעולם אמן ואמן.

פָּרָשַׁת אֱלֹהִים פְּקוּדֵי

(שמות לח) אֱלֹהִים פְּקוּדֵי הַמְשֻׁבֵּן מִשְׁבֵּן הַעֲדּוֹת אֲשֶׁר פָּקַד עַל
פִּי מֹשֶׁה וְגוֹ. רְبִי חִיאָא פָּתָח, (קהלת א) כָּל הַנְּחָלִים
הוֹלְכִים אֶל הַיּוֹם וְהַיּוֹם אַיִּגְבָּו מְלָא וְגוֹ. הָאִי קָרָא אַוְקְמוֹה
וְאַתְּמָר, אָבָל כָּל הַנְּחָלִים אַלְיָין רְזִין דְּנְחָלִין וּמְבוּעִין
קְדִישָׁין, דְּאַתְּמָלִין, וּנְפָקִין (מְבוּעָן קְדִישָׁן) לְאַנְהָרָא וּלְמְלָיָא
לְהָאִי יְמָא רְבָא, וּכְיוֹן דְּהָאִי יְמָא רְבָא אַתְּמָלִי מְסֻטָּרָא
דְּאַיְנוֹ נְחָלִין כְּדִין הוּא אָפִיק מִיא, וְאַשְׁקֵי לְכָל חִיוּון
בְּרָא, בָּמָה דָּאת אָמֵר (תהלים ק) יְשַׁקְוּ כָּל חִיתוֹ שְׁדִי.

מָה כְּתִיב לְעַילָּא, הַמְשֻׁלָּח מַעֲינִים וְגוֹ, וְלֹבֶתֶר, יְשַׁקְוּ
כָּל חִיתוֹ שְׁדִי יְשַׁבְּרוּ פָּרָאִים אַמְּמָם. אַלְיָין אַיְנוֹן
רְתִיכְבִּין דְּלִתְתָּא, דְּכַד יְמָא נְקִיט לֹזֶن, בְּלָהָו נְקִיט לֹזֶן,
וְשָׁאֵב לֹזֶן בְּגֹוִיה, וְלֹבֶתֶר אָפִיק מִיאִין לְסֻטָּרָא אַחֲרָא,
דְּאַיְנוֹן רְתִיכְבִּין קְדִישָׁין דְּלִתְתָּא, וְאַשְׁקֵי לֹזֶן. וּבְלָהָו
אַתְּמָנוֹן וְאַתְּפָקְדוֹן בְּשָׁמָא, בָּמָה דָּאת אָמֵר (ישעה מ) לְכָלִים

לְחֻלְקִיהַ, וְחַילֵק אֲבָהָתוֹ. וְאַחֲסִנְתָהוֹן דִי שְׂרָאֵל תְּהָא,
עַד (כ"א רמ"תא הרומא), דְמַתָּא דְרוֹמָאֵי, וְתִמְןָ יְלִפְנוֹן אָוָרִיתָא,
וְהָא אַוְקְמוֹהַ, וּכְתִיב (ישעה כ) קָרִיכְזוֹ וְרַבְגְנוֹ שַׁוְכְגִי עַפְרֵ
וְגּוֹ.

ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

פָּרָשַׁת אֱלֹהִים פְּקוּדֵי

(שמות לח) אֱלֹהִים פְּקוּדֵי הַמְשֻׁבֵן מִשְׁבֵן הַעֲדוֹת אֲשֶׁר פְּקָד עַל
פִי מֹשֶׁה וְגּוֹ. רַבִי חַיָּא פָתָח, (קהלת א) כָל הַנְּחָלִים
הוֹלְכִים אֶל הַיּוֹם וְהַיּוֹם אַיִנְבוּ מַלְאָה וְגּוֹ. הָאִי קָרָא אַוְקְמוֹהַ
וְאַתְמָר, אָבֵל כָל הַנְּחָלִים אַלְיָין רַזְוִין דְנַחֲלִין וּמְבוּעִין
קְדִישָׁין, דְאַתְמָלִיאָן, וּנְפָקִין (מְבוּעָן קְדִישָׁן) לְאַנְהָרָא וּלְמַלְיָא
לְהָאִי יְמָא רַבָּא, וּכְיוֹן דְהָאִי יְמָא רַבָּא אַתְמָלִיא מְסֻטָּרָא
דְאַיְנוֹ נְחָלִין כְּדִין הוּא אָפִיק מִיאָ, וְאַשְׁקֵי לְכָל חִיוּון
בְּרָא, בָמָה דָאת אָמֵר (תהלים ק) יִשְׁקוּ כָל חִיתוֹ שְׁדִי.

מָה כְתִיב לְעַילָא, הַמְשֻׁלָח מַעֲינִים וְגּוֹ, וְלֹבֶתֶר, יִשְׁקוּ
כָל חִיתוֹ שְׁדִי יִשְׁבְרוּ פָרָאים אַמְמָם. אַלְיָין אַיְנוֹן
רַתִּיכְיָין דְלַתְתָא, דְכַד יְמָא נְקִיט לֹזֶن, בְּלָהָו נְקִיט לֹזֶן,
וְשָׁאֵב לֹזֶן בְּגֹוִיה, וְלֹבֶתֶר אָפִיק מִיאָ לְסֻטָּרָא אַחֲרָא,
דְאַיְנוֹן רַתִּיכְיָין קְדִישָׁין דְלַתְתָא, וְאַשְׁקֵי לֹזֶן. וּבְלָהָו
אַתְמָנוֹן וְאַתְפְּקָדְנוֹן בְּשָׁמָא, בָמָה דָאת אָמֵר (ישעה מ) לְכָלָם

בְּשָׁם יִקַּרְאַת וּבְגַיִן כֵּה, (שמות ל"ה) **אֱלֹהֶיךָ פָּקוֹד יְמִשְׁכֵן מִשְׁכֵן הַעֲדֹות.**

רבי יוסי פתח, (תהלים לא) מה רב טובך אשר צפנת ליראיך
פעלה להוציאים בך נגד בני אדם. מה רב טובך. ומה
אית לון לבני נשא, לאסתפלה ולמנגדע באורחות
דקונדשא בריך הווא, דהא בכל יומא ויומא (דף ר"ב ע"ב) קלא
בפיק, ואכרייז ואמר, אסתטרו בני עלמא, טרויקו גלי^ו
חויבין, אסתטלקו מרשתא דתפיס, עד לא יתפסון רגלייכו
בהאי רשותא. (רלה ע"ב) גלגלא סחרא תדר, סליק ונחת.
ווי לאינון דדוחין רגלייהו מגו גלגלא, דהא נפלין לגו
עומקא, דטמיר לאינון חייני עלמא.

ווי לאינון דנפלין ולא יקומו, ולא יבראו בנהורא דגניז
לצדיקיא לעלמא דאתה. זפאיין אינון הצדיקיא
עלמא דאתה, דכמה בהוריין גניזין לון, ומה עדונין
בההוא עלמא טמירין לון, דכתיב מה רב טובך אשר
צפנת ליראיך. מה רב טובך, דא אווקמה, דא הווא אור
דגניז לצדיקיא לעלמא דאתה, דכתיב, (בראשית א) וירא
אלhim את האור כי טוב, וכ כתיב (תהלים צ) אור זרוע
לצדיק ולישרי לב שמחה. ועל דא מה רב טובך.

כתיב הבא מה רב טובך, וכ כתיב הtam וירא אלhim את
האור כי טוב. אשר צפנת, בגין דאסתכל קידשא

בריך הוא בההוא נהורא, ואסתכל באיבון חייביא דזמנין למחטי בעלמא, וגביז ליה לההוא נהורא, למוצי ביה צדיקיא לעלמא דאתמי, כמה דאתמר.

פעלה, בקדמיתא צפנת, ולברת פעלת. אלא צפנת כמה דאתמר. **פעלה** בגין דההוא נהורא דגביז, ביה עbid קודשא בריך הוא אומנותא בעלמא. מובלן. דכתיב, (בראשית ב) אלה תולדות השמים והארץ בהבראם, באברהם כתיב, זה הוא נהורא ד אברהם, גביז ליה קודשא בריך הוא, וביה עbid אומנותא בעלמא, דכתיב **פעלה** לחסים בה, לאינון דיתבי תחות צלא דקודשא בריך הוא.

בגדי בני אדם, זה הוא בהאי אומנותא דאתעbid בהאי נהורא, קיימין בני נשא בעלמא, וקיומה דילחון הו. אף על גב דאייה גביז, ביה קיימין בני נשא בעלמא דין. **פעלה**, אומנותא בעלמא דא, דביה אתעbid כלא בחושבנא, אומנותא בעלמא, כגונא דא אומנותא דמשבנא, דאייה אומנותא כגונא בעלמא, זה הוא אוקימנא.

כתב הכא אלה פקידי המשפן, וכתיב הטעם אלה תולדות השמים והארץ. בגין דכל איבון תולדין שעבדו ואפיקו שםיא וארעה, כלחו בחילא דההוא

בְּהֹרֶא דְגַנְיוֹ אֲתַעֲבֵידוֹ וַיַּפְקֹדוּ. פְקוּדִי הַמְשֻׁכֵן בְּהַהוּא חִילָא נַפְקֹנוּ. מְבָלָן. דְכַתִּיב וּבְצָלָאל בֶּן אֹורִי בֶן חֹור לְמַטָּה יְהוּדָה, דָא אֵיהוּ מִסְטוֹרָא (רכ"ב ע"א רלו"ו ע"א) דִימִינָא. וְאַתָּה אָחֶלְיָאָב דָא (רכ"ב ע"ב) אֵיהוּ מִסְטוֹרָא דִשְׁמָאָלָא. וּמִשְׁפְּנָא מִסְטוֹרָא דִימִינָא וַיִּשְׁמָאָלָא אֲתָקָם וַיַּעֲבִיד. וּמְשָׁה דְהֹוּה בִּינְיִיחָוּ, אָוּקִים לֵיהּ.

רְבִי אַלְעָזָר פָּתָח וְאָמַר, (ישעיה ט) וַיַּהֲבֹן בְּחִסְדֵּךְ כְּפָא וַיִּשְׁבַּע עַלְיוֹ בְּאֶמֶת וְגֹו. וַיַּהֲבֹן בְּחִסְדֵּךְ כְּפָא, הָא אָוּקִים נָא, כֵד מִחְשָׁבָה סְלִיק, בְּרוּעַ דְחֹדֶה מִטְמִירָא דְכָל טְמִירִין דְלֹא אֲתִידָע וְלֹא אֲתִדְבָּק, מְטִי הַהוּא חֹדֶה, וּבְטַש גֹו מִחְשָׁבָה, וַיַּקְדִּין עַל בָּאָתָר דַעַל.

עַד דְאַתְגָּנִיו בְחַד הַיכְלָא עַלְאתָה, דָאֵיהוּ טְמִיר לְעַיל. וּמְתַמֵּן נְגָדִין וַיַּאֲתֵמְשָׁכֵן כָל בְּהֹרִין, דִימִינָא דְגַטְיָל בְקָדְמִיתָא, וּלְבָתֵר נְטִיל פְלָהָה. וּמְהַהְוָא סְטָר יְמִינָא, אֲתָקָן כּוֹרְסִיָּא לְתַתָּא. דָהָא קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲתָקָין לְהַהְוָא כּוֹרְסִיָּא בְחִסְדֵךְ, וַיִּשְׁבַּע עַלְיוֹ בְאֶמֶת, דָאֵיהוּ תְּקֻנָּא דְחוֹתָמָא דְכָלָא. וְלֹא יַתִּיב עַל הַהְוָא כּוֹרְסִיָּא, אָלָא בְחוֹתָמָא דָא דָאֵיהוּ אֶמֶת. בָאָהָל דָוד, דָאֵיהוּ בֵי כּוֹרְסִיָּא לְתַתָּא.

שׁוֹפֵט וּדְרוֹשֵׁשׁ מִשְׁפֵט וּמַהְיֵר צְדָקָה. שׁוֹפֵט מִסְטוֹרָא דְדִינָא. וּדְרוֹשֵׁשׁ מִשְׁפֵט, מִסְטוֹרָא דְרַחְמָיִ. וּמַהְיֵר צְדָקָה, אֵיהוּ

קורסייה דינא, דאייה בי דינא לחתא. תא חזי, בגונא דא, משגנא לא אתתקן אלא בסטרא דא בגונא דא, דחסד פדק אמרן לעיל, ועל דא אטמגון תולדין ואתתקנו בלהו לחתא.

(שםות לה) אלה פקודי המשבן משפט העדות אשר פקד על פי משה. רבינו שמעון פתח, בראשית בראש אלחים את השמים ואת הארץ, הא קרא (דף רכ"א ע"א) אויקמויה ואתمر בכמה סטרין. אבל כה בראש קידשא בריך הוא עלמא, בראש ליה בגונא דלעילא, למשוי עלמא דא בדיוקנא דעלמא דלעילא. וכל אינון גונין דלעילא, אתקין לון לzon לחתא, לאתדקא ולאתקשרא עלמא בעלמא.

וכד בעא קידשא בריך הוא למרי עלמא, אשכח באורייתא וברא ליה. ואסתכל בשמא קדישא, (ויקרא י"ט ע"א כ"א ע"א) כלל לא דאורייתא, וקיים עלמא. בתלת סטרין אתקיים עלמא, ואינון חכמה ותבונה וידע. בחכמה, בכתב, (משל ג' יי') בחכמה יסד הארץ. בתבונה, בכתב פוגן שמים בתבונה. בידע, בכתב בדעתו תהומות נבקעו. הא בלהו בקיומה דעלמא. ובאלין תלתא אטיבי משגנא, בכתב וא מלא אותו רוח אלחים בחכמה בתבונה ובדעת.